

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

זעזוע בכל שדרות הציבור החרדי

מיזם חמור ובלתי נתפס של המשטרה לקרב לליבם של ילדי ישראל הטהורים את עתידם כשוטרים רח"ל

ילדי ת"ת בפתח תקווה חגגו את הסיום לימוד הנקודות (ה"תנועות") בתחפושת שוטרי תנועה בצוותא עם מפקדי "משטרת התנועה" - ילדי תתי"ם בבית שמש, ביתר, אלעד ועמנואל, קיבלו "תחפושת שוטר" מ"משטרת ישראל"

בתוככי הציבור החרדי, שיזמה את התוכנית ההזויה תוך שיתוף פעולה מחפיר של מנהלי תתי"ם עם המשטרה. כך קיבלו התתי"ם שנענו ליוזמה תחפושות שוטרים 'מקוריות' עבור הילדים, כאשר המשטרה יצאה בהכרזה פורימית צינית להחריד; "המשטרה צירפה לשורותיה 125 שוטרים חרדים חדשים. תחפושת השוטר הופכת למובילה בקרב ילדי תלמודי התורה". בהודעה רשמית של 'דובר המשטרה'

סמל המשטרה ותמרורי תנועה שונים. וכדי שההקשר יהיה מושלם, יצרו תמרור 'עצור' עם הכיתוב: 'עצור בטרם תקרא'. כמו גם שלטים שהוכנו לצורך התפאורה, עם האותיות והנקודות בצורה של תמרורי תנועה (ראה תמונה למטה).

* * *

לא עברו מספר ימים והתברר שמדובר על מזימה מכוונת מטעם משטרת ישראל, החותרת בכל העת להחדיר את מושגי המשטרה ואת הגיוס למשטרה

כאב צורב בכל שדרות הציבור החרדי לרגל המיזם החמור והאירועים התקדימיים וההזויים שהתרחשו לקראת ימי הפורים בכמה תתי"ם בערים החרדיות. אם כי לדאבון לב כבר הורגלנו להתדרדרויות חמורות, וגם השוויון נפש והעדר המחאה קנה שביתה במחנינו, אך לא שיערנו שהכסילות והאווילות תגיע לדרגות חמורות שכאלו, ולשפלות בלתי נתפסת בעזות מצח שלא היה כדוגמתה, לחלל את קדושת ילדי התשב"ר ולחברם עם "משטרת ישראל" הכפרנית, ובד בבד אף לבזות את מושגי הנצח - האותיות וה'נקודות' הקדושות ולערבם עם מושגי המשטרה הכפרנית.

החרפה התקדימית החלה בת"ת ידוע בעיר פתח תקווה, אשר בחרו לחגוג את סיום לימוד האותיות והנקודות הקדושות (ה'תנועות') בהקשר הזוי של דימוי וחיבור עניין האותיות והנקודות הקדושות (ה'תנועות'), עם העיסוק של 'משטרת ישראל' בנושא ה'תנועה'.

ילדי החמד הטהורים התחפשו ע"י הת"ת ל"שוטרי תנועה" בתחפושת מושלמת. לראשם נחבש כובע משטרה אוטנטי של משטרת ישראל, לגופם הולבשה אפודה עליה נכתב מלפנים "שוטר תנועה", כשעליה הודפסו אף

הכעיס אפרים 'תמרורים'... (הושע יב, טו)

שהגענו למאורעות מחפירים שכאלו. פשוט וברור, שבימים כתיקונם, אף מלמד ומחנך חרדי לא היה מעלה על דעתו את הרעיון הפסול והאווילי לערוך אירוע משפיל שכזה שאין לו אף שום קשר לנושא הנלמד.

אלא שכבר אמרו חז"ל (בירושלמי מועד קטן פ"ב ה"ב) "ילפינן ממקלקלתא ולא ילפינן מתקנתא", וכך הגענו למצב שכל רעיון ודמיון פרוע קלוקל שעולה במוחו של אי מי, מוצא תיכף שיתוף פעולה פורה ומתקבל בתוך המחנה אם מימין או משמאל. אבדה כל בושה, וגברו יגון ואנחה, עד שהנהלות התתי"ם ביצעו את המאורע המחפיר ככל הנראה בידיעה גמורה שההורים לא יקימו קול זעקה ומחאה על הפשע לחבר את ילדיהם הטהורים, ילדי ישראל הקדושים אשר על הבל פיהם העולם עומד, עם 'משטרת ישראל' באופן כה מוחשי ונוראי.

מחריד לחשוב, שמאורע חמור זה של חיבור בין ילדי ישראל הטהורים לבין משטרת ישראל, נעשה בשנים אלו דווקא, בעת שחללים חללים נופלים כל העת מתוככי הציבור החרדי הישר אל מחנות הצבא והמשטרה, והנה מוסד התלמוד תורה אשר כל תפקידו ותכליתו לגדל ולחנך את התינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא, לתורה ויראה והשקפה טהורה, הוא זה שמקרב בין הילדים הרכים ובין הסכנה הגדולה האורבת לציבור החרדי.

וכדי לתת ל'שוטרים החדשים' הקטנים רח"ל את התחושה של 'שוטר לרגע', נעמדו המלמדים עם התלמידים להצטלם למזכרת עם שוטרי ומפקדי המשטרה באוירה חגיגית על מדרגות התלמוד תורה או על רקע ניידת המשטרה, וכדי להשלים את החווייה ואת עומק ההרגשה השלילית בדימויים כשוטרים רח"ל, הושיבו אותם על מדרגות הת"ת והדריכו אותם כיצד להצדיע למפקד!!!
היש די מילים לתאר את גודל הזוועה!?!...

הפעוטים הרכים מצטלמים עם המלמד והשוטר על רקע הרכב המשטרה המעוטר בלוגו של התלמוד תורה

התלמידים הוכתרו בדרגת 'רב ניצב'. 40 תחפושות נוספות חולקו למספר תלמודי תורה בעיר ביתר עילית ו-25 חולקו בבית שמש בבית ספר ברמה ג'. המפתח לחלוקה נעשה על פי היועצות בין המשטרה לצוות החינוכי ולגורמי עירייה הפועלים בתחומי הפרט. היוזמה של חלוקת התחפושות הינה ראשונית ולפי ההד הראשוני של 'השוטרים' החדשים נראה שתחפושות השוטר הופכת למובילה בקרב ילדי תלמודי התורה", סוף ציטוט.

* * *

אכן את אשר יגורנו בא. האווירה השלילית המרחפת באויר בכל השנים האחרונות, של קריסת חומות ההתבדלות וקירוב הדעות המתרחב והולך לדאבונו בין מחנה היראים לפורקי העול ורשויות השלטון הכפרני, הולכת ומעמיקה, עד

השוטרים הצעירים מצדיעים למפקד!...

נכתב:

"בימים האחרונים יצאה לפועל יוזמה ברוכה של המשטרה 'לגייס' 125 שוטרים חדשים מהציבור החרדי לשירות משמעותי. שליחי המשטרה יצאו דחופים אל מספר ערים חרדיות והצליחו לאתר ביחד עם מנהלי תלמודי תורה את האוכלוסייה העונה לדרישות התפקיד."

"היוזמה שנועדה לסייע לתלמידי תלמודי התורה, התקבלה בקורת רוח בקרב הצוות החינוכי והתלמידים. בפועל שוטרי משטרת ישראל חילקו בימים האחרונים 125 תחפושות של שוטרים לתלמידי בתי הספר. ראשוני 'השוטרים' מהעיר עמנואל זכו ל-60 תחפושות וניצלו את האירוע ללמידה על תפקידי משטרת ישראל ועל פעילותו של השוטר הקהילתי.

המחנכים החדשים לילדי התורה

מפקחות 'חרדיות' מטעם משה"ח משדלות גנות להעדיף לימוד על 'תחפושות בטבע' במקום לימוד דרכי ההשגחה שבמגילת אסתר

ב"טבע" ו"מדע" ולמחוק כל ענין רוחני באמתלא שקרית ומרושעת שהנושא מופשט ובלתי מובן לילדים וכו', מצא הזדמנות פז לכך וביתר שאת ע"י הריסת האמונה של יום הפורים הקדוש, ש... 'ב"טבע" כל יום פורים'.
אגב, למרבה החרפה, לאחר מכן כאשר עיינתי בתוכנה של החוברת גיליתי כי מצוי שם גם מושג כפרני רח"ל.

אך לצערי מאד כואב לי לראות שגנות אחרות בצוות כן השתמשו בחוברת, וכן תלו את תמונות "החיות בתחפושת" באומרו, מה יש? זה מאד מעניין את הילדות! גנות משתכנעות ומנסות לרצות אותן... וגם חושבות שכך הן מקדמות את הגן שלהן... פשוט נורא!

*

אני יכולה להוסיף שהיתה גם מדריכה בגן שלי שהביאה לי תמונות של "ארמון" מלוכה מכל העולם: "אם סיפרת להן על ארמון אחשוורוש, כדאי שתראי להן עוד סוגי ארמונות מכל העולם, תתלי את זה בגן... זה נורא מעשיר ומעניין..." כך היא אמרה!

במשך השנה קיבלנו הרבה חומר, בערב ראש השנה על 'עץ הרימון', ובערב חנוכה על 'עץ הזית', בקיצור, הן כל הזמן מתערבות לנו בחומר הלימודי - משהו שלא היה אף פעם, ומנסות כל הזמן להוסיף חומר משלהם.

אודה לכם אם תענינו בחומר, ואולי תצליחו לפקח עינים לאלו שעוצמים אותם...

השם והכתובת שמורים במערכת

גנות המערכת: המכתב מדבר בעד עצמו, שהגנות נאלצות לעמוד בנסיון, וגם אם הכותבת אכן הצליחה לעמוד בו, אך לדאבון לב רובם אין להם את הכח והשדרה לכך, וכפי שאכן היא מעידה על הגנות האחרות, ועל כגון דא מתפללים אנו מידי יום ביומו "ואל תביאנו לידי נסיון".

מרכז החרדי
ת"ת תשס"ב
מחלקת החינוך
ת"ת תשס"ב

בטבע כל יום פורים

מנהג התחפושות משייך יותר מכל לחג הפורים. לעומת בני האדם, בעלי החיים והצמחים, מסווים את צורתם האמיתית, פושטים ולובשים צורה, מחקים צורות ומתחפשים וזאת על מנת לשרוד, להתמודד עם תנאי הסביבה והאקלים להשיג מזון או להימנע מלהפוך למזון של בעל חיים אחר. הרצון לשרוד הוא המניע העיקרי ביותר בטבע. מי שאינו מצליח לשרוד נכחד.

דף השער של חוברת בת עשרות עמודים על "תחפושות" של חיות חינוך ממלכתי למחדרין...

מפקד המשטרה מספר בסיפוק על ה"שוטרים הפוטנציאליים"

רב פקד שמעון לוי ראש תחום חברה חרדי באגף השיטור, מספר בתקשורת על התהליך השפל ועל כך שכל ילד מקבל את התואר המישטירתי "רב ניצב" עם לבישת התחפושת. ציניות מחרידה! הרי ברור ונראה לעין, שזו היא אכן המטרה והמזימה של המשטרה ביוזמות מעין אלו, להחדיר לצעירנו כבר מגיל הילדות שמקומם הטבעי יכול באמת להיות בתפקידי המשטרה.

הנה הדברים:

"הרעיון הכללי הוא בעצם פעילות בין הקהילה החרדית ובין המשטרה ברמה רוחנית בכל הארץ. יוזמה שבעצם היא שיא של פעילות במהלך כל השנה ששוטרים קהילתיים בחברה החרדית ובערים חרדיות שבו עובדים הילדים בכל תחום שהוא, בתחום בטיחות זהירות בדרכים.

השיא הוא בחלוקת תחפושות ל-125 ילדים, הילדים הפכו כל ילד ל"רב ניצב"... חדשים והם חרדים כולם. עשינו פיילוט מסודר. בעיר עמנואל, אלעד, ביתר ובית שמש שם חולקו סך הכל 125 תחפושות לילדים שנמצאים בקשר תמידי איתנו בכל ימות השנה.

בכל עיר כזאת יש מספר משקי"ם קהילתיים שעובדים עם הקהילה וחלק מתפקיד המש"ק הוא בעצם עבודה מול החברה בכלל ומול הילדים בפרט. בנושאים כלליים כמו זהירות בדרכים, 'מוגנות אישית' ועבודה מול הקהילה, וחלק מהתהליך הזה יצר קשרים גם מול המוסדות החינוכיים, גם מול היועצים, גם מול בתי הספר ואנשים בתוך הקהילה. ובעצם נוצר קשר לאורך כל השנה. ואנו מאד מקווים שבסופו של דבר הם יגיעו אלינו לשרות של ממש בעוד אי אלו שנים..."

היינו חרפה לשכנינו!

לכבוד מערכת קול החינוך
אני גננת כבר מספר שנים בגן ב... בעיר... בעבר כאשר משרד החינוך היה שולח מפקחים לגנים, היה זה ביקורת שטחית פה ושם, וגם זה היה אך ורק מול מנהל המוסד. בשנתיים האחרונות מהפך ממש! פתאום יש "מפקחות" ו"מדריכות" - חרדיות לחלוטין לבושות בצניעות ככל אחת מאיתנו. הן באות לביקור בגן באופן סדיר, מתעניינות אצל הגנות מה לומדים היום? מה מספרים לילדות? ובמה אנו עוסקות עכשיו? הן מטיילות בכל פינות הגן, בודקות מה תלוי על הקירות, איזה תמונות ואיזה יצירות, הן מביאות איתן "חומר להעשרה" - תכנים ורעיונות חדשים להעשיר את הלמידה בגן, ככל העולה על רוחן!...

בערב פורים הופיעה בגן שלי "מדריכה" שבאה מטעם "הפיקוח במשרד החינוך" וכהרגלה התעניינה על הנושא הנלמד בגן. אני סיפרתי לה שאנחנו באמצע מגילת אסתר, כיצד הילדות בולעות בשקיקה כל מילה, איך הן מתרגשות בסיפור המגילה... ואז היא הציעה לי את החוברת שאני מצרפת לכם שתוכלו לראות - החוברת המעוטרת ב-3 סמלים: משרד החינוך, עירית ת"א יפו, ומרכז פסג"ה ת"א (המרכז את החומר החינוכי ומכשיר מורים ומורות) העוסקת בנושא "בטבע כל יום פורים", והיא מתחילה לשכנע אותי ולהליב אותי על החומר - שהוא מקסים ומאד מעניין את הילדות... לראות איך החיות מתחפשות וכו'... ואני מרוב הלם וזעזוע על החומר הטפשי הזה, אני אומרת לה: נראה לך שיש לי זמן להכניס את החומר הזה בערב פורים? נו... באמת?...

היא עונה לי... **את יודעת מגילת אסתר הן ילמדו כל השנים בבית הספר... עכשיו הן לא מבינות את זה... קשה להן לקלוט את השתלשלות העניינים... עכשיו יש לך הזדמנות להעשיר אותן בדברים שהן לא יקבלו בביה"ס. תנסי, תראי כמה הן יאהבו את זה... ילדות מאד אוהבות לשמוע על "חיות ותחפושות"...**

מיותר לציין שאני לקחתי את החוברת וגנתי אותן עמוק בתיק... וכלל לא השתמשתי בזה. המשכתי כהרגלי ללמד את מגילת אסתר כבכל שנה ולחנך שהמסר ביום הפורים הקדוש הוא, שמן הניסים הגלויים אדם מודה בניסים הנסתרים העוברים עליו כל יום ובכל שעה, ולא ח"ו ברוח החוברת של משרד החינוך שכדרכו העקבית והמרושעת להשקיע את הנוער

ילדי 'החינוך המיוחד' לאן?!

תגובות ועדויות קוראים בנושא

~ 2 ~

מכתב מלב נרגש

לאימהות יש מחשבות משלהן וזווית ראייה מסוימת. ומהמקום שלהן - הן רואות את הילד שלהן! קצת אחרת ממה שרואה אותו הצוות המטפל. מאיפה אני יודעת? הרי אפילו תעודה אחת אין לי להראות, לא למדתי את מה שהמורה למדה... אבל בכל זאת, אני יודעת, למשל, את מה שאנשי המקצוע לעולם לא יספרו: אמרו לכם פעם שילד מתבייש מאוד בעובדה שיש לו מוֹךָ? הוא נפגש עם השכנים ועם הבני-דודים וכל אחד מספר על הרב'ה שלו, ופתאום נפלט לו משפט כמו 'המוֹךָ שלי אמרה...' תחשבו איך זה מסמן אותו, כמה זה מוציא אותו מהחברה. זה לא ילדים מפגרים וטפשים, הם מנהלים חיים רגילים לגמרי. רוכבים על האופניים למטה, מגיעים לבר-מצווה של הבן דוד שמבוגר מהם בשנה בסך הכול, ויש להם 'מוֹךָ מקדמת'.

אני יודעת שיאמרו, שילד שהופנה לכיתה מקדמת זה כמו חולה שצריך אנטיביוטיקה. אבל בעיניי כאמא, יש הרבה רבדים בסיפור המורכב והכאוב הזה. לא תמיד ה'אנטיביוטיקה' היא 'האיש הטוב'. יש בעיות שהיא בעצמה יוצרת. אבל אנשי המקצוע לעולם לא יראו את הבעיות. מורות מקדמות עם לב ואכפתיות שנותנות את הנשמה, רואות ברכה וסיפוק בעמלן. אדם קרוב אצל עצמו, ואת המחירים שהילד משלם קשה להן לראות.

ואם מצאנו אופציה, אבל היא לא נשמעת מקצועית מספיק, מה הם יגידו? שזה לא נכון! שאפילו אם זה 'נוסע', יום אחד הכול יקרוס ואנחנו נשלם את המחיר. אף אם נביא הררי ראיות שהילד קם לתחייה, והוא פורח ומתקדם לרמות שלא הכרנו ולא העזנו לחלום, הם 'לא יקבלו'! כי זה לא מקצועי. אנשי המקצוע יגידו לך שהמקצועיות שווה את הכל.

אני אומרת, שאולי כדאי לוותר קצת על המקצועיות, לא לגמרי, כדי לקבל מהצד השני. בזהירות אני אומרת, וגם ברעדה. כי כך בדיוק אנחנו מתעסקים עם נשמות. ברעדה, באחריות, בבחינה מדוקדקת, בליווי של דעת תורה ובתפילות ללא הפסקה. כיום, אליעזר לומד בכיתה עם השקעה מיוחדת על טהרת הקודש, ופורח ומתקדם בכל התחומים. עובדה!

(אודות מסגרת זו, ראו עמוד הבא)

~ 1 ~

עדות של אמא לילד בכיתה חינוך מיוחד בת"ת בירושלים

אני רוצה לפרט מעט על הדברים שנעשים לילדים במסגרות של החינוך מיוחד. הילד שלי קיבל תוכניות עם מאמני נחשים. ביקור בארגון עזרה ראשונה ומזכרת מהביקור עם פרוספקט מצולם של 3 דמויות על אופנוע של מתנדבי 'הצלה'. חרדי, חילוני וחילוניתי. תקופה מסוימת הייתה תרפיה ברכיבה על סוסים, עד שההורים הקימו צעקה ואז הומר הסוס באופניים.

מדריך הרכיבה הוא חילוני מוצהר שמניח כיפה על הראש 'לצרכי פרנסה', ואין לי שום מושג מה הוא מדבר עם הילד. לא תמיד הוא מספר, ולפעמים הוא חכם לסנון, כי הוא יודע טוב מה מפריע לנו ומה יגרום לו להפסיד את המדריך 'החברה'מן הזה'. אני לא יודעת מה אמרו לו ומה עוד יאמרו לו ח"ו. הרגשתי הייתה שאין עם מי לדבר על תכנים. הכל 'מקצועי' ומכוון למטרות קידום הילד. לא מוצא חן בעיניכם? כבר אמרנו - 'בית חולים'... ואני עוד מדברת על כיתה מקדמת באחד ה'חדרים' הטובים בירושלים.

הילדים בכיתה מבטים מצוינים, אחד-אחד. התכנים? פחות. בלשון המעטה. הכל מונחת בהוראות מלמעלה. הפיקוח מגיע ובודק את המדפים לראות את תכני הלימוד. האחראית ניסתה בכנות לשמור על תכנים הולמים, אבל לעומת הפיקוח ההדוק, כמה ערך יש למילה שלה? המורות ראויות לכל מילה טובה. אבל הן מורות. יש גם מלמד, בעל תעודה מתוקף תפקידו, בדרך כלל אינו מושא לחיקוי...

ההסעות זה עוד נושא בפני עצמו. עיריית ירושלים מממנת אותן ואין עם מי לדבר. הילד נוסע עם בנות, עם ילדים מזרחיסטיים. ברקע דולק רדיו חילוני. התלוננתי, נאבקתי, ובסוף הבטיחו לבן שלי הסעה 'נקייה' רק עם בנים. אבל על הרדיו - שעה בבוקר ושעה אחר הצהריים - אני ממשיכה להיאבק, אינני מסוגלת לחשוב שהילד שלי סופג מידי יום מילים ומושגים שהם חושך בעיניים.

כל הזמן אני נלחמת בלי נשימה. כל דבר קטן דורש ריצות ונקישה על דלתות, ועדיין קיימים

מדיי הרבה תחומים שאין לי עליהם שום שליטה. מה הילד עושה עם הקלינאית-תקשורת שאיתה הוא יושב 40 דקות לבדו, לא מדובר בילד בן שבע אלא נער בגיל 12-13! אולי זה המקום שלי בעולם, כאמא לילד מתקשה, כל הזמן לדאוג, כל הזמן להיאבק, כל הזמן להישרף מבפנים. לדעת שאת הילד הזה רציתי לגדל בקדושה, ב'חדר' שמור ומוגן, ואינני יכולה!

אולי כן דבר נוסף שקשה לי מאד לחשוב עליו: הילדים הללו ללא ספק יהיו במצב של 'נוער בסיכון', כפשוטו. רבים מאלו שמתדרדרים לרחוב זה ילדים שחוו קשיים לימודיים. כל הורה חרד על ילדיו, אבל אנחנו - אי אפשר לשער את עומק החרדה. ולכן, האמת היא שהילדים הללו צריכים מקום מוגן ושמור רוחנית, פי כמה מילדים רגילים! התמיכה הרוחנית בהם, חייבת להיות מיטבית. באווירה של 'שטייגען' וקדושה מיוחדת. מגיע להם אם לא 'ותר', לפחות - 'כמו'! הגזמתי בדרישה הזו? לי נראה שלא! ומלבד זאת הממסד השלטוני עוקב בקפידה על כל ילד העונה לכאורה לקטגוריה זו, ועושה כל מאמץ לתפוס אותו ברשתם ולהפנות אותם למסגרות הקולקלות שאחריתם אבדון ח"ו.

לא עולה על דעתי להעביר אותו ל'חדר' רגיל. אני יודעת על משפחה שהרימה ידיים במלחמה הבלתי נגמרת הזו. הם הפעילו פרוטקציה והכניסו את הילד ל'חדר'. נראה לכם שהבעיות נגמרו? הילדים מסתכלים עליו כ'מפגר'. גם אם אינם מטיחים זאת בפניו או לוחשים מאחורי גבו, ילד מתקשה אינו טיפש או לקוי שכלית. הוא מבין מצוין את מעמדו החברתי הנחות. לא הייתי רוצה להתחלף עם ההורים הללו בנזק שהם גורמים לילד במו ידיהם.

בכל זאת, אני מתפללת ומקווה, ומפנה קריאה וזעקה שלי ושל הורים רבים: שיקום מישוהו ויעשה מעשה! שתקום מסגרת על טהרת הקודש! ברור שמדובר בפרויקט ענק, בתקציבים משמעותיים בהרבה מ'חדר' רגיל. אין לי אפשרות להציע סיוע תקציבי, גם לא רעיונות מקצועיים ליישום. יש לי רק דבר אחד לתת - דמעות של אמא.

מעשה רב

ממון הגרא"מ שך זצוק"ל

לכבוד מערכת קול החינוך
יש כחכם על המאמרים הנפלאים בנושא "חינוך
מיוחד" והנני להביא בפני הקוראים מרגניתא טבא
ששמעתי מידי סיפור מופלא ו'מעשה-רב' עם מרן
ראש הישיבה הגרא"מ שך זצוק"ל בנושא.

לפני כ-40 שנה נולד למשפחה חשובה ילדה
חרשת אילמת. באותם ימים לא היה כמעט שום
מידע והדרכה איך להתמודד ולגדל ילדה שכזו,
וההתמודדות עם גידולה היה קשה מאוד. באותם
ימים גם לא היו עדיין מסגרות חרדיות עבור ילדים
כאלו, והמסגרות הרגילות לא התאימו להם כמובן
והמצב היה ללא שום פתרון.

לאחר זמן הגיעה אל ההורים הצעה להכניס את
הילדה למוסד דתי, שכידוע הרמה הרוחנית
והמוסרית באותם הימים במוסדות אלו לא היתה
קלוקלת כפי שהיא כיום, והיה מיועד בדיוק עבור
ילדות שכאלו ששם היה מענה מכל הבחינות
לצרכים של אותה ילדה. לאחר ההתמודדויות
הקשות שהורים חוו עד אז, הסתפקו ההורים האם
לשלוח את הילדה ללמוד ולהתפתח במסגרת זו, והם
עלו למעונו של מרן רה"ג הגרא"מ שך זצוק"ל יחד
עם הילדה הקטנה, ותיארו את כל המצב והפרטים
על המצוקה הגדולה של הילדה במסגרות הרגילות
והציגו בפניו את השאלה. ואז הביט מרן זצוק"ל על
הילדה ואמר להורים בכהאי לישנא; "היא ילדה
טהורה, אם תשלחו אותה למקום כזה, יקלקלו
אותה". והכריע שלא להכניס אותה למסגרת שהיתה
אולי המסגרת היחידה שהתאימה לה, וברך את
הילדה ואת הוריה בחום שיזכו לגדלה בדרך התורה
בטהרה.

יש ללמוד הרבה ממעשה זה. ההכרעה של מרן
זצוק"ל היתה ברורה: ההורים שזכו לפיקדון היקר
של ילדה מיוחדת, לא יכולים להתפשר ולשלוח את
הילדה למסגרת בלתי ראויה מבחינה רוחנית, למרות
שבה יש את המענה המקצועי עבור הטיפול בה, אלא
צריכים תמיד לשקול את טובתה הרוחנית של
הילדה, שהיא טובתה האמיתית והנצחית.

כמה חשובים דברים אלו לנוכח המצב השורר
כיום במוסדות החרדיים של החינוך המיוחד,
שנשלטים על ידי משרד החינוך ובחלקם יש
קלקולים רוחניים חמורים ביותר לילדים, שבוודאי
סותרים באופן מוחלט את טובתו הרוחנית של הילד.
חשוב לציין את סוף הסיפור. למרות שאותה ילדה
לא שהתה במסגרות שהיתה זקוקה להם, היא גדלה
וצמחה צעד אחר צעד עם השקעה עצומה שהוריה
השקיעו בה והתפתחה באופן מיוחד, עד שלבסוף
זכתה להקים בית נאמן בישראל וזוכה לגדל בנים
ובנות בדרך התורה והיראה.

בברכה מרובה
ר. ס. ב"ב

מסגרת נפלאה על טהרת הקודש!

לא התכוון דווקא למוכשרים. ילד חייב
למצוא את מקומו בישיבה, חייב! הרחוב
היום הוא שאול תחתית. ואני עושה את
הכול כדי שהילד יוכל להשתלב בישיבה.
שיוכל ללמוד דף גמרא, להבין לבד - זה
קריטי לאידישקייט. ואת תחושת האמון
הזאת - אני משתדל לתת לכל ילד, שיידע
ויכיר ביכולות שלו. אני תופס את הילד
בדברים ה'חזקים' שלו, ומחייב אותו בלי
ויתורים לנצל את הכישורים שיש לו, לא
להתעצל. הסיסמא אצלנו היא: "נכון, זה לא
קל, אבל אני יכול".

"העבודה קשה, אבל ב"ה התוצאות
מדהימות. וכדוגמה קטנה: לפני תקופה
הילדים ישבו שעתיים וחצי ללא הפסקה
מרותקים לשיעור גמרא. הם פשוט לא שמו
לב שהזמן עובר. ואלו ילדים שבפירושו לא
היו כאלו בתחילת השנה. ילדים שאיש לא
האמין, אבל הם נבחנו על פרקים שלמים
במשניות. הגענו להיבחן על עמוד גמרא
אצל המרא דאתרא הגאון הגדול רבי
עזריאל אויערבאך שליט"א, והוא השתומם
לראות את הידיעות. ילדים נבחנו על
ביאורי מילים בארמית, שמונים מושגים
ארמיים - וידעו למעלה מתשעים וחמישה
אחוזים. בתחילת השנה אחד האבות
'הבטיח' לי, שעם הבן שלו הוא פשוט לא
יכול ללמוד, כי זה מלחיץ את הילד. היום
הם לומדים יחד, מאושרים".

**ביקשנו לשמוע דברים ממנהל הת"ת על
הכיתה הנפלאה:** "איננו מקבלים כל ילד,
ילדים שסובלים מבעיה מורכבת שדורשת
טיפול מקצועי רב-תחומי, לא נוכל להכניס,
ולא יעזרו תחנונים או הפעלת פרוטקציה.
הכיתה שלנו מיועדת לילדים שסובלים
מבעיית קשב וריכוז, מוסחות, צורך מוגבר
בחום ותשומת לב או צורך בהשקעה
אישית סבלנית ובאווירה נינוחה ומקבלת.
ילדים כאלו יכולים בהחלט למצוא את
מקומם בכיתה זו, שאינה מכונה אצלנו
'כיתה מקדמת' אלא 'כיתה פרטנית'. ואנו
מייחלים ומתפללים לסיעתא דשמיא
שתלווה אותנו ואת כל אחד מהתלמידים
היקרים".

לפרטים ניתן לפנות למלמד
הרב רבינוביץ טל' 052-7176263

לרגל הדברים שהובאו במדור זה
בגיליונות האחרונים, וההתעניינות הרבה
אודות מסגרות לילדים מתקשים על טהרת
הקודש, להלן סיקור קצר על מסגרת
נפלאה על טהרת הקודש לילדים הזקוקים
להשקעה וסבלנות מיוחדת, שפירותיה כבר
ניכרים ונישאים בפי ההורים לשבח
ותהילה.

**המייסד של מסגרת נפלאה זו, המתנהלת
על טהרת הקודש בלא שום קשר למיסד
השלטוני, הוא - לא פחות ולא יותר מאשר
מפכ"ל המשטרה... באותו 'חדר' בירושלים
אליו הוא הגיע לקראת פתיחת שנת
הלימודים הנוכחית, היו כמה 'כיתות
מקדמות'. להורים אין ביקורת על
המקצועיות באותם כיתות, גם לא על
הנכונות והרצון הטוב, אבל ביקורו של
המפכ"ל היה הקש ששבר את הגב - ואת
הלב. כמה הורים פרשו, בתחושה שכך אי
אפשר להמשיך. וכך נפתחה המסגרת
הנפלאה הזאת. וברוך ד' הפירות ניכרים כבר
לאחר תקופה קצרה.**

הכיתה מנוהלת ע"י תלמוד תורה "דרך
התורה" בשכונת בית וגן בירושלים
המתנהלת על טהרת הקודש בעצמאות
חינוכית מלאה. הרב'ה נבחר בקפידה.
וההורים אינם מוצאים די מילים לבטא את
הערצתם למלמד. אחד ההורים מעיד: "הוא
בנה לנו את הילד מחדש, רק לראות את
האור בעיניים, את האושר. הילד שלנו קם
כל בוקר ורץ ל'חדר'. זה לא היה מעולם!
אמנם אין לנו הסעה והדרך לחיידר לא
קלה, אבל זהו מחיר קטן כל כך לעומת
הרווח".

הבשורה העיקרית היא השיטה,
שמבוססת בעיקר על... הדרך של רבי
פרידא. דברי המלמד: "אהבה, סבלנות.
וחום. זה כל השיטה שלי. ביקשתי וקיבלתי
מהנהלה תקציב לפרסים ואטרקציות.
כשלא טוב לילד, לא יעזרו גם ארבעה סוגי
טיפולים רגשיים. כשטוב לו והוא עומד
יציב ובטוח, טיפול רגשי אחד אחרי שעות
ה'חדר' יספיק לו. אבל מעל הכול, הדבר
החזק ביותר זה האמון ביכולת של הילד
להתקדם. אני מאמין שכשמורי ורבי רבי
שמואל זצ"ל דיבר על הצלת הילדים, הוא

קלקול החינוך החרדי במסווה של עזרה וסיוע לילדי החינוך המיוחד

בחברה החרדית, כמו: מחשב, אייפד, ועוד". ובכך יצא המרצע מן השק כאשר הם דנים באופן גלוי, היאך היא הדרך 'לנצל' את תחום החינוך המיוחד להחדרת כלי המשחית וכלי הטכנולוגיה הפסולה הישר לתוככי תלמודי התורה ומוסדות החינוך החרדיים. הדברים איפוא גלויים ומפורשים, רוצים הם לקלקל את מוסדות החינוך החרדיים, באמצעות שימוש ציני זול בתחום החינוך המיוחד. ולפיכך עלינו להיזהר משנה זהירות מאותם גורמים זדוניים, ולדעת כי נדרשת בדיקה יסודית ומעמיקה ביותר, וזהירות כפולה ומכופלת, בכל הנוגע לתחום רגיש זה.

* * *

אחד מהת"ח החשובים שליט"א שהדברים הגיעו לאוזניו הוסיף בעניין זה הערה נחוצה. כידוע, עובדת קיומם של כיתות החינוך המיוחד בתוככי תלמודי תורה הינו דבר שלא היה מקובל בעבר, והתחדש במהלך השנים האחרונות יחד עם ההתפתחות המסחררת והמגמתית של תחום החינוך המיוחד בציבור החרדי.

מצב חדש ובלתי מוסמך זה, עלול לטמון בחובו סכנה לצביון החינוך הטהור בתתי"ם, בהיות ובנקל, ואולי אף בלא משים, יועתקו הנהגות שונות ותהיה השפעה מהפעילויות והדרכים החרגות שמיועדות אך ורק לילדי החינוך המיוחד, על

הכיתות הרגילות בת"ח, שעלולים להתרחש בהם שינויים מפליגים ביותר בעקבות כך.

וכעת, קיבלנו דוגמא מוחשית לסכנה זו, כאשר אנו נחשפים לדיונים של חורשי רעיתנו השואפים 'לנצל' את התופעה של כיתות החינוך המיוחד שנפתחו בתוככי התתי"ם, כדי להחדיר דרכם קלקולים מרחיקי לכת שלא היתה שום אפשרות להחדירם לתתי"ם אלמלי כיתות החינוך המיוחד המונהגות בהם, ורק בעקבות קיומם נפרצה החומה להחדירם, רח"ל.

אין לנו אלא לשוב ולשנן כי חינוך צעירי הצאן יכול להתקיים אך ורק כמאמר הכתוב "צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדויתך על משכנות הרועים" וכמו שפירשו שם רבותינו הראשונים שעלינו לגדל את הדורות הבאים אך ורק בדרך הסלולה של אבותינו ורבותינו מדורות עולם בלא שום שינוי על טהרת הקודש.

כידוע, המזימות לשינוי צביון הציבור החרדי בכל השנים האחרונות, נעשות בשותפות מלאה ומקוממת של אנשים בוגדים ומקולקלים מתוך הציבור החרדי, שיועצים ויוזמים כל דרך אפשרית כדי לדחוף ולסייע בכל כוחם לשינוי הציבור החרדי והחינוך החרדי, בבחינת "מהרסיך ומחריביך ממך יצאו". והנה, גם לתחום של ילדי החינוך המיוחד בציבור החרדי, חדרו אותם משתפי"ם, והם פועלים בתחום זה במרץ רב.

לפני כמה חודשים התקיים כנס מיוחד אודות החינוך המיוחד החרדי, באוניברסיטה "החרדית" בקרית אונו. הכינוס התקיים

בהשתתפות בכירי 'המשכילים' החדשים' מתוככי הציבור החרדי, ראשי מסגרות האקדמיה והמכללות הפסולות, יחד עם מפקחי ומפקחות החינוך מיוחד במחוז החרדי. בכינוס התקיימו דיונים 'מעמיקים' אודות האופי וההתנהלות של המסגרות של החינוך המיוחד בציבור החרדי, כשאותם מהרסים ומחריבים מחווים את דעתם ומציעים את רעיונותיהם לביצוע בתחום זה.

לפתע הפכו כל אותם גורמים לאכפתיים ומלאי רחמים כלפי ילדי החינוך המיוחד, עד שנועדו הם להתכנס יחדיו ולטכס עצה איך ניתן להקל ולסייע ולו במעט לילדים מתקשים אלו...

אין ספק, כי אותם אנשי דמים ומרמה, מנצלים אף הם את

תחום החינוך המיוחד, המהווה כר פורה לעריכת רפורמה מקיפה בחינוך החרדי, וברשעות וזדון לב מאין כמוהו הם משתמשים במצוקתם של אותם ילדים טהורים על מנת להחדיר דרכם את הקלקולים שהם חפצים להחדיר לתוככי הציבור החרדי.

ובאם ברצוננו לקבל דוגמא מוחשית אודות כוונותיהם הזדוניות, ניתן להיווכח בכך מהדברים המפורשים שעלו ל'דיון' באותו כינוס מרושע. אחד הדיונים שהתקיימו באותו כינוס, עסק בהכנסת מורות לתוככי הכיתות בתלמודי התורה, באמתלא של עזרה וסיוע צמוד לילדי חינוך מיוחד הלומדים בתתי"ם. הדיון עסק בשאלה כיצד ניתן ליצור "שיתופי פעולה יעילים" למגמה זו, נוכח 'המורכבות' שבכניסת אשה לתלמוד תורה.

דיון נוסף עסק ב'שאלה' "כיצד יוצרים הבנה, עידוד ומתן לגיטימציה לשימוש במכשור טכנולוגי שיש לו קונוטציה שלילית

Ono
הקריה האקדמית אונו
Ono Academic College

שילוב ילדים עם מוגבלות במסגרות החינוך החרדי

הכנס יתקיים ביום ראשון, ט"ו טבת התשע"ט, 23.12.18 בין השעות 12:00-17:00, בקריה האקדמית אונו, קמפוס חרדי, רח' אגודת ספורט הפועל 2, הגן הטכנולוגי, מלחה, ירושלים, בניין 8, קומה 2

דילמות בשילוב ילדים עם לקויות חושיות, מוטוריות ואחרות בת"ח ובתי ספר

מקצת מהדילמות בהן נדון במושב זה: שילוב אמיתי מעמיד את התלמיד, ההורים או הצוות המקצועי המלווה בפני סוגיות משמעותיות: ילדים עם לקויות חושיות ומוטוריות מלווים בצוות מקצועי המקנה להם מיומנויות המאפשרות הישגים לימודיים וחברתיים תקינים, רוב הצוות המקצועי הן נשים. פעמים רבות מורה כזו היא האישה היחידה שנכנסת לתלמוד תורה. מה הקשיים וכיצד היא בונה שיתופי פעולה יעילים?

כיצד יוצרים הבנה, עידוד ומתן לגיטימציה לשימוש במכשור טכנולוגי שיש לו קונוטציה שלילית בחברה החרדית. כמו: מחשב, אייפד, שתל קוקליארי המכונן ע"י אפליקציה ועוד.

ה'מורשה' מול ה'מחוז'!

אך אם מפסידים ח"ו את אותה השעה שהתינוק מתחיל לדבר, ומלמדים אותו "תורה ציווה" לאחר שכבר נכנסה בו דעת, שוב אין זה כבר בגדר "בא משום ירושה" שאין צריך טענה. החיבור של אותו ילד עם הדבר כבר אינו כירושה אלא כמקח, ושוב אין זה 'שדה אחוזה' אלא 'שדה מקנה'.

*

כשיגדלו הנערים, אף ששניהם ישקדו על תלמודם בלי הבדל ניכר לעין, התוצאה תהיה ניכרת לעין כל במצבי קושי ונסיונות, בבחינת הזמן שעליו הכתוב אומר "אף חובב עמים".

אותו ילד שאביו ומחנכיו החדירו בו עוד בטרם הבשיל שכלי, כי "תורה צוה לנו משה", זה ישריש בו חד משמעית ש"ירושה היא לנו מאבותינו אחזנה ולא נעזבנה" ולא ייכשל בנסיונות החיים. זאת משום שהחיבור שלו אל התורה הוא בגדר 'ירושה' והבא משום ירושה אין צריך טענה.

מה שאין כן מי שלא זכה לקבל ולספוג כבר באותה שעה כי "מורשה קהילת יעקב" אצלו החיבור לתורה הוא בגדר 'מקח' והוא כבר נזקק לחפש 'טענות' ותירוצים. הוא נכנס למו"מ של התמקחות בטענות וטענות-נגד עם היצה"ר שלו, ועלול למעורר יותר מהראשון.

אם לא נחדד לילד כבר בתחילת דבורו את ה'מורשה קהילת יעקב' הרי זהו מעוות לא יוכל לתקון. את הידיעות ניתן להשלים מאוחר יותר, אך החיבור הטבעי והחד משמעתי עם התורה כבר נקבע ובעת העמידה מול נסיונות החיים, הרי שיהדותו רופסת מותנית ומסופקת.

*

כאשר הממשלה גוזרת לשנות את חינוכם של ילדי ישראל הפעוטים בזמן הכי קריטי, כשהם מתחילים לדבר ולתקשר עם הבריות ודווקא אז להעלים מהם מידע של אמנה, יותר ויותר להשריש בהם מוחשיות ומדע, חוויות גשמיות והווי חולין, כאן הוא שעת המבחן של ההורים אם הם יאמרו לילדיהם: "תורה ציווה לנו" או שילכו עם הזרם ורח"ל כפי שחז"ל הזהירו; "ואם לא עשה כן, הרי הוא כאילו קוברו"!

מורשה היא לקהלת יעקב, אחזנה ולא נעזבנה, עכ"ל.

בפסוק זה, מגלה לנו התורה ש"אחזנה ולא נעזבנה", זוהי האיתנות היחידה הקיימת לכל בר ישראל, מול כל מה שיבוא עליו באורך החיים, נסיונות ורפיונות - כפרט, ועל הכלל מול גזירות והצקות מצד האומות כגזירות על הדת, אך בתנאי נחרץ שאין לו תחליף, שהתינוק ישמע את הפסוק מן התורה, ברגע הראשון שהוא מתקשר עם הזולת! וכל הזנחה של הרגע המסוים הזה, אין זה הפסד בלבד, אלא - 'כאילו קוברו' ז"א שהוא מבטל את כל קיומו העתידי!

*

בספר עקדת יצחק (שמיני) מבאר את הפסוק "תורה ציווה לנו משה" באופן נפלא: "אמנם לקהלת יעקב יאמר בתורת ירושה, שהירוש נכסים ושואלים אותו, הוא סותם טענותיהם במה שאמר לא ידעתי סיבותיו וגלגוליו, אלא ירשתני! וזו ודאי טענה ניצחת לכל ערעור, דתנו בפרק חזקת הבתים (מא). כל חזקה שאין עמה מענה אינה חזקה, כיצד וכו', והבא משום ירושה אינו צריך טענה, עכ"ל.

הרי שכל המהות של תשובה ניצחת זו, הינה דווקא כשהירושה מגיעה מצד עצמה, בלא שכל ובלא הבנה. זוהי המהות של 'טענת ירושה'. וכאשר הטענות הן מתוך איזו סברא נלווית, שוב אין זו טענת 'ירושה' אלא 'מקח'.

נמצינו למדים כי ההתחברות ל'מורשה קהילת יעקב' כוחה מעולה דווקא בשלב שבו התינוק מתחיל לדבר ועוד אין בו דעת, באותו שלב שבו התינוק מכיר לראשונה את "המושכל ראשון" בחייו, למציאות החיים האמיתית של אביו ואמו ויתר הדברים הבסיסיים שבחייו - זהו העיתוי הנכון ביותר להעביר לתינוק את אותו מושכל ראשון שאין אחריו הרהור וטענה: "תורה ציווה לנו משה, מורשה קהילת יעקב". זוהי תמצית החיים, ירושה מאבותינו.

בשנים האחרונות ניצבים אנו בפני מצב שהשלטונות חפצים לנתק את הילדים הרכים ממקור חיותם ואמונתם, להשקותם במים המרים.

במצב זה רואים אנו שתי סוגי תגובות: ישנם הורים המסרבים להשלים עם העובדה שהפעוט שלהם יהיה תחת אפשרות שמפקחת עלולה להופיע ולהכתיב הוראות כפרניות ומקררות, לעומתם, ישנם המשלימים עם התופעה. זהו! יש "מחוז חרדי" וצריכים לזרום אתו עד כמה שאפשר, מה שמשחק לידיהם של אותם מפקחים ומפקחות המבינים היטב את ה'רמז', שעליהם לעשות את עבודתם הבזויה באופן שלא יעורר דובים.

כשנתבונן נגלה, כי שורשן של שתי גישות אלו נוגע בעיקרי היהדות, אשר עליהם הוזהרנו בתורה"ק בפר' עקב עה"פ "ולמדתם אתם את בניכם לדבר במ"; פירש רש"י והוא מהספרי: "משעה שהבן יודע לדבר, למדהו 'תורה צוה לנו משה', שיהא זה למוד דבורו. מכאן אמרו כשהתינוק מתחיל לדבר אביו משיח עמו בלשה"ק ומלמדו תורה, ואם לא עשה כן הרי הוא כאילו קוברו, שנאמר 'ולמדתם אותם את בניכם לדבר במ' וגו', עכ"ל.

ויש להבין, הרי בשעה שהתינוק מתחיל לדבר הלא עדיין אינו בר שכל. מהי אם כן הדחיפות דווקא כעת, ללמדו "תורה ציווה לנו משה"? עד כדי שאם לא עשה כן "הרי הוא כאילו קוברו"?

נעמיק מעט בביאור הענין. ברש"י פרשת וזאת הברכה "ד"א 'אף חובב עמים' - אף בשעת חיבתן של אומות העולם שהראית להם פנים שוחקות ומסרת את ישראל בידם, 'כל קדושיו בידך' - כל צדיקיהם וטוביהם דבקו בך ולא משו מאחריך ואתה שומרם, 'והם תכו לרגלך' - והם מתמצעים ומתכנסים לתחת צלו, 'ישא מדברותיך' - מקבלין גזרותיך ודתותיך בשמחה, ואלה דבריהם: תורה אשר ציווה לנו משה,

"ממשיכים את הלימודים" בחינוך ממלכתי!...

והקבוצה, תרבות הפנאי וערכי מפתח הל"ב.

בתי הספר שבהם מתנהלת התוכנית הפסולה, מקבלים גם "הצעות" לפעילויות שונות ומשונות, פרי מוחם המעוות והזדוני של אנשי הרוח הכפרניים במשרד החינוך, פעילויות שכל תכליתם להחדיר בקרב ילדי ישראל מושגים פסולים ואמונות זרות של החילוניות הכפרנית ההורסת ומכלה כל חלקה טובה.

לדוגמא, בין שלל התוכניות ניתן לראות תוכנית על "קבלת והכלת האחר", כשכידוע מילים אלו מסתירות מאחוריהם את הכוונה הזדונית לחנך את ילדי הציבור החרדי 'לקבל' גם את מי שאינו אמון על חיי שמירת תורה ומצוות, כשווה ומקובל, ובכך להרגילים ולהכשירם ח"ו לחברת אנשים חטאים רח"ל.

במהלך ימי הקייטנה, מתקיים פיקוח הדוק ושוטף ע"י המפקחות של משרד החינוך בתוככי בתי הספר, וכן של גורמי העירייה שהיא זו שמעבירה את התקציבים עבור הקייטנות מטעם משרד החינוך, ושל "תנועות הנוער" שמשתפות פעולה באופן מלא עם ההשתלטות הנפשעת ונטולות אחריות לניהול הקייטנות לפי הוראות משרד החינוך. כל אלו מוודאים, שהקייטנה מתנהלת באופן שוטף לפי ההוראות של משרד החינוך למסגרות ממומנות אלו.

על ההורים והמחנכים לזכור, כי מלבד ההרס הרב הטמון כאמור בפעילויות של קייטנות אלו, הרי שבאותם ימים בהם מתנהלת הקייטנה, הופך משרד החינוך למנהל רשמי באופן ישיר של המסגרת החינוכית של ילדיהם, דבר אשר לא עלה על דעת איש מעולם, שילדי הציבור החרדי יחונכו ישירות על ידי המימסד השלטוני הכפרני, מלבד מה שכמובן יש לכך השלכות גם להמשך שנת הלימודים שלאחר הקייטנה, וברור כי השומר נפשו ירחיק את ילדיו ממסגרות אלו.

ובראותינו מצב חמור זה, שמשרד החינוך מקבל לידי שליטה במוסדות החינוך החרדיים, ויוצר דרכי השפעה ישירה על מוחותיהם וליבותיהם הטהורים של ילדינו, עלינו להסיק מכך את המסקנה המתבקשת מאליה, כי המוסדות החרדיים המתוקצבים על ידי משרד החינוך כבר אינם מוסדות עצמאיים כבעבר, ואין לנו אלא להפקיד את ילדינו אך ורק במוסדות המתנהלים בעצמאות חינוכית ותקציבית מוחלטת ללא כל קשר והשפעה מהקמים עלינו לכלותינו רח"ל, בדרך ישראל סבא על טהרת הקודש.

כפי שהתרענו בגיליונות הקודמים, משרד החינוך החל להפעיל בימי החופשות בתוככי מוסדות החינוך החרדיים, גני התני"ם, גני הבנות, ובתי הספר של "בית יעקב", את מסגרות הקייטנות במתכונת של חינוך ממלכתי. המסגרת נקראת "בית הספר של החופש הגדול" ועתה בחופשת הפסח שמה "בית הספר של החגים", והיא מנוהלת באופן מלא על ידי משרד החינוך והרשויות המקומיות באמצעות "תנועות נוער" מסוימות, כשבמוסדות רבים המדובר בתנועות נוער חילוניות מובהקות (כמו תנועת הנוער החילונית הידועה 'רנה קאסן' שמפעילה חלק גדול ממסגרות אלו בתוך המוסדות החרדיים בירושלים).

המסגרת נעשית בצורה שנועדה למשוך את ההורים לשלוח את ילדיהם למסגרות אלו; היא פועלת עד לשעות הצהריים המאוחרות, והיא כוללת ארוחות חנם, ופעילויות רבות ומגוונות. בפרסומים פומביים של משרד החינוך להורים, מוצגת המסגרת בתואר: "ממשיכים את הלימודים כרגיל", מה שמראה שמבחינת משרד החינוך זוהי מסגרת חינוך לימודית לכל דבר ועניין. אלא שגם ההטעיה והתרמית טמונה היטב בפרסום זה, כאשר המסגרת מוצגת כהמשך הלימודים "כרגיל", בעוד האמת המרה היא שמסגרת זו היא מסגרת אחרת לגמרי מהמסגרת הרגילה והילדים נמצאים בימים אלו תחת מסגרת המנוהלת ע"י משרד החינוך באופן ישיר בדיוק כמו החינוך הממלכתי.

כמובן, שמשרד החינוך מנצל את המסגרות האלו עד תום להחדרת התכנים והמושגים הקלוקלים שהוא פועל להחדיר לילדי החינוך החרדי בכל

ימות השנה, ובמהלך ימי החופשה הדבר נעשה באין מפריע. וכפי שניתן לראות בפרסומים שבהם נכתב, כי במהלך ימי הקייטנה "הילדים ייהנו מחוגים, העשרה ותוכניות מגוונות".

ואם ברצוננו לדעת באיזו "העשרה ותוכניות מגוונות" מדובר, הנה לפנינו ציטוט מהמסמכים הרשמיים של משרד החינוך שבהם נכתבה רשימת התכנים ההרסניים שמשרד החינוך דורש להחדיר בקייטנות אלו (ציטוט ממסמכי משרד החינוך אודות קייטנות אלו): **פעילויות תרבות, פעילויות למידה והעשרה, חשיפה והתנסות חווייתית בתחומים שאינם בתכנית הליבה כמו: בתחומי האומנויות, הספורט, והחינוך הסביבתי, פעילויות חברתיות-ערכיות, תכנים חברתיים ערכיים בדגש על מעורבות חברתית, האחר הוא אני, אני**